

Publicerad 2007-09-13 22:03 av Linda A

brytpunkter.

fastnaglad i skammen finner jag mig själv på knä,
jag hittar inget mer än mina såriga knän,
det blodröda lakanet med vita fläckar
och det dränks som jag dränks
som jag längtar efter mer vatten
och ändå aldrig lär mig simma flyta igenom
vill hitta simtagen som drar mig igenom

hur känns det att vara fri?

ekande andetag ekande kropp ekande puls ekande
och jag vill bara komma bort från dig
jag springer jag flåsar jag hittar ingen luft men
jag andas inuti dina lungor och jag svider
visst gör jag?
visst svider jag som saltvatten i såret som är din själ
du är så uppenbart skräckslagen inför min läkedom
jag är dömd till att läkas och jag stretar emot
vill bara flyta igenom, inte slitas itu

hur känns det att leva?

kylan som griper tag och drar mig mot en dybotten
en annan värld under ytskikten, under allting under mig
det var du som tvingade dit mig det var du
det var du som skapade de skyhöga vågorna
och det var jag som flydde undan dig undan rädslan
i mitt undermedvetna hittade jag svaren du aldrig gav mig
jag hittade mig själv på botten
under allting under mig

ytan bryts av mina händer och jag andas

fortfarande

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Linda A med Poeter.se id #1090 innehar upphovsrätten